

Arrest

nr. 136 846 van 22 januari 2015
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Congolese (D.R.C.) nationaliteit te zijn, op 9 april 2013 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van *“het bevel om het grondgebied te verlaten, genomen op basis van artikel 74/5, §5, van de Wet van 15.12.1980”*.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 23 december 2014, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 16 januari 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. DE MUYLDER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat H. P. R. MUKENDI KABONGO KOKOLO verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat M. DUBOIS, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.)

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 30 december 2012 beslist de met de grenscontrole belaste overheid tot binnenkomstweigering met terugdrijving – asielzoeker. Op dezelfde datum wordt deze beslissing ter kennis gebracht van de verzoekende partij. Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

“In uitvoering van artikel 72, tweede lid, van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, vervangen bij het koninklijk besluit van 28 januari 1988 en gewijzigd bij het koninklijk besluit van 27 april 2007, is de toegang tot het Rijk geweigerd: (...)

Derhalve wordt betrokkene teruggedreven, zodra deze beslissing uitvoerbaar wordt.

Reden van de beslissing:

Art. 3, eerste lid, 2° - Niet in het bezit van een geldig reisdocument/geldige reisdocumenten

Art. 3, eerste lid, 2° - In het bezit van een vals/nagemaakt/vervalst reisdocument

Art. 3, eerste lid, 2° - Niet in het bezit van een geldig visum of een geldige verblijfsvergunning

Art. 3, eerste lid, 2° - In het bezit van een vals/nagemaakt/vervalst visum of een valse/nagemaakte/vervalste verblijfsvergunning

En application de l'article 74/5 §5 de la loi du 15 décembre 1980, il est mentionné que cette mesure de refoulement est assimilée de plein droit à un ordre de quitter le territoire au sens de l'article 7, premier alinéa. L'intéressé doit quitter le territoire au plus tard le 21.03.2013 (...)"

2. Over de ontvankelijkheid

2.1. De verwerende partij werpt in de nota met opmerkingen een exceptie van onontvankelijkheid op. De verwerende partij stelt dat het *in casu* niet zou gaan om een aanvechtbare rechtshandeling.

Zij betoogt dat de beslissing houdende binnenkomstweigering met terughouding van 30 december 2012 op 14 maart 2013 van rechtswege werd omgezet in een bevel om het grondgebied te verlaten, en dit op grond van artikel 74/5, §5 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: vreemdelingenwet). Het door de verzoekende partij ingestelde beroep is, blijkens de bewoordingen van het verzoekschrift, gericht tegen de beslissing waarin wordt gesteld dat *"la décision dans ce qu'elle lui demande de quitter le territoire au plus tard en date du 21/03/2013"*. Deze vermelding, die van rechtswege werd toegevoegd, brengt geen wijziging aan in de rechtsorde. De verwerende partij verwijst naar rechtspraak van de Raad, en meer bepaald arrest nr. 78.786 van 16 november 2011. Zij stelt verder dat dit arrest bovendien werd bevestigd door de Raad van State in arrest nr. 221.442 van 21 november 2012. Het beroep is volgens de verwerende partij dan ook niet ontvankelijk.

2.2. Artikel 74/5, §5, eerste lid van de vreemdelingenwet bepaalt het volgende:

"(...) De maatregel van terughouding genomen ten opzichte van de vreemdeling bedoeld in § 4, die toegelaten wordt het Rijk binnen te komen, wordt van rechtswege gelijkgesteld met een bevel om het grondgebied te verlaten in de zin van artikel 7, eerste lid. (...)"

De Raad stelt vast dat, om ontvankelijk te zijn, het beroep moet gericht zijn tegen een uitvoerbare beslissing. Als uitvoerbare beslissing dient te worden beschouwd de handeling waarbij rechtsgevolgen in het leven worden geroepen of worden belet tot stand te komen, met andere woorden waarbij wijzigingen in een bestaande rechtstoestand worden aangebracht, dan wel zodanige wijzigingen worden belet.

Uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat de verzoekende partij op 14 maart 2013 in uitvoering van artikel 74/5, §4 van de vreemdelingenwet werd toegelaten tot het Rijk en dat de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris van 30 december 2012 tot binnenkomstweigering met terughouding - asielzoeker (bijlage 11ter) overeenkomstig artikel 74/5, §5 van de vreemdelingenwet van rechtswege werd gelijkgesteld met een bevel om het grondgebied te verlaten.

Uit het verzoekschrift blijkt dat de verzoekende partij een vordering tot schorsing en een beroep tot nietigverklaring heeft ingesteld tegen *"het bevel om het grondgebied te verlaten, ten laatste op 21 maart 2013"*, doch die de op de beslissing tot binnenkomstweigering met terughouding - asielzoeker gemaakte melding blijkt te zijn dat deze maatregel van terughouding in toepassing van artikel 74/5, §5 van de wet van 15 december 1980 van rechtswege gelijkgesteld wordt met een bevel om het grondgebied te verlaten in de zin van artikel 7, eerste lid.

De Raad merkt op dat bovenstaande mededeling op zich geen wijzigingen aanbrengt in de bestaande rechtstoestand van de verzoekende partij en aldus niet als een uitvoerbare rechtshandeling kan worden beschouwd. De op de beslissing tot binnenkomstweigering met terughouding - asielzoeker gemaakte melding strekt er immers slechts toe de verzoekende partij in kennis te stellen van de gevolgen die de vreemdelingenwet van rechtswege verbindt aan de toelating tot het Rijk van een vreemdeling die daarvoor was onderworpen aan een maatregel van terughouding

De bestreden beslissing is dan ook geen voor de Raad aanvechtbare administratieve rechtshandeling, zodat het beroep tot nietigverklaring onontvankelijk is.

3. Korte debatten

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk. Er is derhalve grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als *accessorium* van de nietigverklaring, wordt derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel.

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tweeëntwintig januari tweeduizend vijftien door:

mevr. S. DE MUYLDER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

S. DE MUYLDER